

ΤΗ ΙΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ἀγγαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς το, Κύριε ἐκέκραξα, ιστῶμεν στίχους σ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος πλ. δ'

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε

Σκήνωμα θεῖον Ἐνδοξε, καὶ ναὸς ἔμψυχος γεγενη μένος, βίου λαμπρότητι καὶ πολιτείας, ἄψυχον ἥγειρας Ναόν, τὸν πάλαι πεσόντα πανσεβάσμιε, τῷ τῆς οἰκουμένης βασιλεύοντι, διὸ ταὶς σαὶς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι δοῦναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Σκεῦος ὀφθῆς τοῦ Πνεύματος, τὰς οὐρανόθεν σοὶ χορηγουμένας, ὑποδεχόμενον φωτοχυσίας, καὶ λαμπηδόνων δεκτικόν, ὅθεν προφητεύεις τὴν σωτήριον, πᾶσι τοὶς ἀνθρώποις ἀπολύτρωσιν, αὐτὸν ταὶς σαὶς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι δοῦναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄιγλη τῆς θείας χάριτος, περιεχόμενος καὶ θεωρίας, καταξιούμενος καθαρωτέρας, καὶ ἀνεσπέρου φωτισμοῦ, ἀναδεδειγμένος Μάκαρ ἔμπλεως, τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας περιφρούρησον, αἵτούμενος τὸν μόνον, Κύριον πᾶσι δοῦναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χείλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμίαρα, καὶ τὶ ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε καθικέτευε, τὸν Υἱὸν καὶ πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δέξηται μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Οὐ φέρω τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδόντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα, ὅπως τοὶς πάλαι, ἐν παραβάσεως καρπῷ, ὕπνῳ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν, παράσχης, ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρηνωδοῦσα, ἦν μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.

Θεοσδότους ὑμνοῦμεν Ἀγγαίου λόγους. Θεοφάνους.

Ωδὴ α' Ὅχος βαρὺς

«Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ, τὸν Φαραὼ ἐν θαλάσσῃ Ἐρυθρᾷ, ἐπινίκιον ὠδὴν ἀσωμεν, ὅτι δεδόξασται».

Θεοειδέστατος Θεῷ, παρεστηκῶς ὡς Προφήτης ἀληθής, τῶν ὑμνούντων τὴν σεπτὴν μνήμην σου, Μάκαρ μνημόνευε.

Ἐπὶ κρηπῖδος ἀσφαλοῦς, τῶν ἀρετῶν σεαυτὸν οἰκοδομῶν, ἀνατέθεικας ναὸν ἔμψυχον, Θεομακάριστε.

Ὦ καθαρώτατός σου νούς, ἀεὶ Θεὸν καθορῶν ὡς ἐφικτόν, τὰς ἐκεῖθεν τηλαυγῶς, χάριτας Μάκαρ ἀπέστιλβεν.

Θεοτοκίον

Σὲ τὸν ἀμήτορα τὸ πρίν, Λόγον Θεοῦ ἡ Παρθένος, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, σαρκικῶς τέτοκεν Υἱὸν ἀπάτορα.

Ωδὴ γ'

«Ἐστερεώθη τὴ πίστει, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία, καὶ γάρ ἀπαύστως, ἐν ὑμνοῖς βοῶ μελωδοῦσα, ἅγιος εἰς Κύριε, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Δυνάμει θεία δαιμόνων, δεινῆς αἰχμαλωσίας, ἡμᾶς λυθέντας, ναούς σου σεπτοὺς Σῶτερ δεικνύεις, Ἅγιος εἰς Κράζοντας, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ πληρῶν τὴν οἰκουμένην, ἀγιωσύνης Προφήτα ναὸν σὲ δεικνύει, Ἅγιος εἰς κράζοντας, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ θεῖον Πνεῦμα τὸ πᾶσι, τὴν χάριν διανέμον, τὴν σὴν καρδίαν, οἰκῆσαν βοῶν σὲ ἐκδιδάσκει, Ἅγιος εἰς Κύριε, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ο λόγω πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοφῶς δημιουργήσας, δημιουργεῖται ἐκ σου καθ' ἡμᾶς Θεομῆτορ, ἄνθρωπος γενόμενος, δι' οἴκτον ὁ φιλάνθρωπος.

Ο Είρμος

«Ἐστερεώθη τὴ πίστει, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία, καὶ γάρ ἀπαύστως, ἐν ὑμνοῖς βοῶ μελωδοῦσα, Ἅγιος εἰς Κύριε, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Κάθισμα Ἡχος α' Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Ο πάντα ὡς Θεός, ἐφορῶν καὶ γινώσκων, ψυχῆς τὸ καθαρόν, καταυγάσας σου ὅμμα, Προφήτα πανεύφημε, ὁδηγὸν κόσμῳ ἔδειξεν, δθεν μνήμην σου, τὴν ιερὰν ἐκτελοῦντες, πρέσβυν ἄριστον, καὶ πρὸς Θεὸν σὲ μεσίτην, Ἄγγαιε προσάγομεν.

Δόξα... Ἡχος γ' Θείας πίστεως

Θείω Πνεύματι πεφωτισμένην, τὴν διάνοιαν ἔχων Προφήτα, τὰ τοῦ Θεοῦ προφητεύεις μυστήρια, ἀνακαλύπτων μελλόντων τὴν δήλωσιν, καὶ σαφηνίζων πραγμάτων τὴν ἔκβασιν, Ἄγγαιε πανόλβιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ίκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγνε, Θεοκυῆτορ, τὴ καθαρότητι Ἄγγέλους ὑπεράρασα, τὸν ὑπέρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, βερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ ἀμίαντος Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομῆτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν, Οἵμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων ρύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ωδὴ δ'

«Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου Κύριε, ὅτι ὥφθης ἐπὶ γῆς, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς, Διὸ βοῶ σοί, Δόξα τὴ δυνάμει σου Κύριε».

Ὑπέδειξας, τὸν ἐκ Παρθένου ἔμψυχον, προσληφθέντα σοὶ ναόν, τῷ σῷ Προφήτῃ Χριστέ, μεθ' οὐ βιῶμεν, Δόξα τὴ δυνάμει σου Κύριε.

Συνήγαγες, τοὺς ἀπωσμένους Κύριε, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, ἐλευθερώσας ἡμᾶς, ὡς ὁ Προφήτης λέγει ὁ θεόληπτος.

Ὑπέφηνας, τὴν ἐσομένην ὕστερον, σωτηρίαν τῶν ἐθνῶν, τῷ σῷ προφήτῃ Χριστέ, τῷ σοὶ βιῶντι, Δόξα τὴ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Μετήγαγες, πρὸς εὐλογίαν Δέσποινα, τὴν κατάραν τοῦ ἄδαμ, ἡμῖν τεκοῦσα Χριστόν, πρὸς ὃν βιῶμεν, Δόξα τὴ δυνάμει σου Κύριε.

Ωδὴ ε'

«Πρὸς σὲ ὥρθρίζω, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργόν, τὴν ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν εἰρήνην, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου, ἐν οἷς μὲ καθοδήγησον».

Ναοὺς γενέσθαι, Θεοῦ τοῦ ζῶντος, Μάκαρ ἀξίωσον, τοὺς τὴν φωτοφόρον σου τελοῦντας ἔορτήν, ἔπι πέτραν ἐδράσας, τῶν σῶν δογμάτων ταὶς πρεσβείαις σου.

Ως εὐεργέτης, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν Κύριε, τὴν εἰς περιποίησιν εἰρήνης τῆς ψυχῆς, ἦν ὁ θεῖος Ἀγγαῖος, Πνεύματι θείῳ προηγόρευσε.

Μεγάλη ἔσται, τῆς Ἑκκλησίας ὄντως ἡ εὐκλεια, ὑπὲρ τὴν προτέραν Ἰσραὴλ συναγωγήν, σαρκωθέντος τοῦ Λόγου, καὶ τοὶς ἀνθρώποις ὄμιλήσαντος.

Θεοτοκίον

Εὐλογημένη, δεδοξασμένη Μῆτερ ἀπείρανδρε, τὴν νενεκρωμένην, ἀμαρτίαις μου ψυχήν, καὶ παθῶν κεχωσμένην, ταὶς ἀκρασίαις ζωοποίησον.

Ωδὴ σ'

«Ο Ιωνᾶς ἐκ κοιλίας ἄδου ἐβόα, Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, ἡμεῖς δὲ σοὶ βιῶμεν, Παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς».

Νεανικῶς τὴν εὐσέβειαν Μάκαρ διδάσκων, ἀνήγειρας τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, Ναὸν ἡγιασμένον, ἀφθονίαν ἀγαθῶν ὑπισχνούμενος.

Ἀνήγαγες τῆς μακρᾶς Σωτήρ αἰχμαλωσίας, τὸν ἄνθρωπον ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, καὶ πρὸς τὴν ἄνω Πόλιν, ἐπανήγαγες αὐτὸν ὡς Φιλανθρωπος.

Γηθόμενος τὴν τοῦ Πνεύματος αἴγλη Προφήτα, ἐθέσπισας τῶν πρακτέων τοὺς λόγους, καὶ τὰ τῆς εὐσεβείας, ἐξεπαίδευσας ἡμᾶς δικαιώματα.

Θεοτοκίον

Γνώμη πεσῶν ἐξεβλήθη Ἄδαμ τοῦ Παραδείσου, ὁ Λόγος δέ, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, τοῦτον ἀνακαλεῖται, καὶ πρὸς τὴν ἄνω τρυφὴν μετηγάγετο.

Ο Εἱρμὸς

«Ο Ιωνᾶς ἐκ κοιλίας ἄδου ἐβόα, Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, ἡμεῖς δὲ σοὶ βιῶμεν, Παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς».

Συνάξαριον

Τὴν ἵσ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἅγιου καὶ Ἐνδόξου Προφήτου Ἀγγαίου.

Στίχοι

- Ἀγγαῖος, ἄγγος πλῆρες ὄφθη χαρίτων.
- Ως ὑλικὸν δέ, τῷ χρόνῳ συνετρίβη.
- Ἐκτῇ καὶ δεκάτῃ Ἀγγαῖον γαῖα συνέσχεν.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Μαρίνου.

Στίχοι

- Κάραν Μαρίνος εὐτρεπίζει τῷ ξίφει,
- Ἡς ὁ στέφανος εὐπρεπής ἐκ Κυρίου.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, Οἱ Ἅγιοι Πρόβος (ἢ Πρόμος) καὶ Ἰλαρίων πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχοι

- Χλόη τὶς ἡ φλὸξ ἐστιν, εἰπόντος Πρόβου,
- Ἰλάριος, Ναί, φησὶ φίλτατε Πρόβε.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, Μνήμη τοῦ ἐν Ἅγιοις Πατρὸς ἡμῶν Μοδέστου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχοι

- Φέρει, Μόδεστε παμμάκαρ, καὶ σὸν τάφον,

- Ἡ τὸν τάφον φέρουσα γῆ τοῦ Κυρίου.

Τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Χριστοφόρου, πλησίον τοῦ Ἅγιου Πολυεύκτου.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, Μνήμη τῆς Ἅγιας καὶ θαυματουργοῦ θεοφανοῦς τῆς Βασιλίσσης, συζύγου γενομένης Λέοντος τοῦ σοφωτάτου Βασιλέως.

Στίχοι

- Ἐγγὺς Βασιλὶς θεοφανῶς Κυρίου,
- Ταὶς ἀρεταὶς ἔστηκεν ἐστιλβωμένη.

Μνήμη τῶν ἐν Ἅγιοις Πατέρων ἡμῶν Νικολάου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Μέμνονος ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου.

Ταὶς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἄμην.

Ωδὴ ζ'

«Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, ἐμβληθέντες ὅσιοι Παῖδες, τὸ πὺρ εἰς δρόσον μετέβαλον, διὰ τῆς ὑμνωδίας οὕτω βιώντες, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Ἀνακαθάρας σου τὸν νοῦν, ὑπεδέξω τὰς λαμπηδόνας, σαφῶς Προφήτα τοῦ Πνευματος, ἐμφανῶς προφητεύων καὶ ἀνακράζων, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἴερωτάτην σὲ ζωήν, μετιόντα τεθεαμένος, Θεὸς Προφήτην προβάλλεται, τῆς αὐτοῦ παρουσίας ἀναβοῶντα, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ο ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τοὺς τρεῖς Παῖδες σώσας Παρθένε, αὐτὸς σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σου, τοὺς αὐτῷ πεποιθότας σώζει βιώντας, Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ωδὴ η'

«Τὸν μόνον ἄναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ὑμνολογούμεν σε τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην, ὃν ὁ Προφήτης ὁ θεόπτης Ἀγγαῖος, ὑπέδειξε προσκυνεῖν σὲ καὶ μέλπειν, Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λόγον τὸν ἄναρχον ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐπιφανήσεσθαι θεόπτα Προφήτα, προήγγειλας ἐμφανῶς ἀνακράζων, Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τούς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ο πρὶν ἀθέατος καὶ ἀχώρητος φύσει, ἐν τῇ γαστρὶ σου χωρηθείς, ἐθεάθη Πανάχραντε, ὃ ἐν πίστει βιῶμεν, Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο Εἱρμὸς

«Τὸν μόνον ἄναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ωδὴ θ'

«Πανύμνητε, τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, ἡ τὸν ἄναρχον Λόγον, ἀσπόρως συλλαβοῦσα, καὶ σεσαρκωμένον Θεόν, τεκοῦσα τοὺς ἀνθρώποις, πιστοὶ πάντες σὲ ἀεὶ μεγαλύνομεν».

Γενσάμενος, τῆς ὑπὲρ λόγον θεοπτίας, ἀπεσείσω Προφήτα φροντίδας ἐπιγείους, καὶ δεδοξασμένω Θεῷ παρέστης ἐπαξίως, διὸ πάντες σὲ πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ο ἐνθεος, καὶ θαυμαστός σου Μάκαρ βίος, παραστάτην Θεοῦ σὲ ἀνέδειξε θεόφρον, καὶ σὺν ἀσωμάτων χοροὶς εὐφραίνῃ δι' αἰῶνος, διὸ πάντες σὲ πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὑπήρξέ σοί, ὡς εὺσεβείας διδασκάλω, τῷ Θεῷ συγγενέσθαι, καὶ τούτου συγκραθῆναι, τῷ ἀκραιφνεστάτῳ φωτί, ὃν μάκαρ νῦν δυσώπει, λυτρωθῆναι πειρασμῶν τὰς ψυχάς ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Σὺ γέγονας, ὑπερφυῶς Θεογεννῆτορ, οἰκητήριον ὄντως, τοῦ πάντων Βασιλέως, καὶ χρυσοειδῆς Κιβωτός, τὸν Νόμου νομοθέτην, ἔχουσα Χριστὸν σωματούμενον.

Ο Είρμὸς

«Πανύμνητε, τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, ἢ τὸν ἄναρχον Λόγον ἀσπόρως συλλαβοῦσα, καὶ σεσαρκωμένον Θεόν, τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις, πιστοὶ πάντες σε ἀεὶ μεγαλύνομεν».

Ἡ λοιπὴ Ακολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυτις.